

tors manglende dømmekraft, svaghedstilstand eller afhængighed. Beviskravene vil herved komme til at svare til de krav, der stilles efter værgemålslovens § 46, stk. 1, om ugyldige aftaler.

Den gældende arvelovs § 53, stk. 1, angår både erklæringsvildfarelse (fejlskrift eller anden fejltagelse) og motivvildfarelser (urigtige forudsætninger). Stk. 2 omhandler derimod efter sin ordlyd alene erklæringsvildfarelser.

Udvalget foreslår ingen ændringer i reglerne om ugyldighed på grund af erklæringsvildfarelse. Efter udvalgets opfattelse vil det imidlertid skabe større klarhed i lovteksten, hvis erklæringsvildfarelser behandles i en selvstændig bestemmelse, mens motivvildfarelse naturligt bør behandles i samme bestemmelse som efterfølgende bristende forudsætninger, jf. pkt. 13.2.3.

Der henvises til betænkningen s. 250-254.

13.2.3. *Bristende forudsætninger*

Den gældende arvelov indeholder som nævnt i pkt. 13.1.1. ikke regler om bristende forudsætninger, og tilsidesættelse af en testamentarisk bestemmelse på grund af bristende forudsætninger sker derfor efter gældende ret på grundlag af en grundsætning, der er udviklet i teori og retspraksis.

Efter udvalgets opfattelse taler tilkomsten af aftalelovens § 36 om aftaler, som det vil være urimeligt eller i strid med redelig handlemåde at gøre gældende, for at opstille en lovregel om bristende forudsætninger i arveloven. Hertil kommer, at den gældende arvelov i § 53, stk. 1, indeholder regler om ugyldighed på grund af urigtige forudsætninger (motivvildfarelse). Det er efter udvalgets opfattelse ikke hensigtsmæssigt, at en oprindelig manglende forudsætning er reguleret i loven, hvorimod den samme efterfølgende bortfaldne forudsætning ikke omtales.

Udvalget foreslår på den baggrund, at der medtages en regel om bristende forudsætninger i arveloven. Den foreslåede lovfæstelse skal efter udvalgets opfattelse ikke indebære nogen ændring i adgangen til tilsidesættelse af en testamentarisk bestemmelse på grund af bristende forudsætninger i forhold til gældende ret. I overensstemmelse med hvad der i dag antages at gælde for urigtige forudsætninger, bør rettelse gå forud for tilsidesættelse. Hvis den rette mening af en testamentarisk bestemmelse kan fastslås, bør bestemmelsen således gennemføres i overensstemmelse hermed.

Udvalget foreslår endvidere, at reguleringen af bristende forudsætninger og urigtige forudsætninger samles i en bestemmelse.

Der henvises til betænkningen s. 255-257.

13.3. **Justitsministeriets overvejelser**

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets forslag til udformning af bevisreglerne for notartestamente, nødtestamente samt testamentarisk bestemmelse om fordeling af sædvanligt indbo mv.

I den forbindelse kan Justitsministeriet endvidere tilslutte sig udvalgets forslag om ændring af dødsboskifteloven, således kompetencen til at tage stilling til indsigelser mod gyldigheden af en testamentarisk bestemmelse om fordeling af sædvanligt indbo mv. skal afgøres af skifteretten ved kendelse. Der henvises til § 3, nr. 10, i det lovforslag om ændring af forsikringsaftaleloven samt forskellige andre love (Begunstigelser i forsikringsordninger og ændringer som følge af arveloven mv.), der er fremsat samtidig med dette lovforslag, foreslås dødsboskifteloven ændret i overensstemmelse med udvalgets forslag. Indsigelser mod gyldigheden af et notartestamente, et vidnetestamente eller et nødtestamente skal som hidtil afgøres af skifteretten under en domssag i overensstemmelse med dødsboskiftelovens almindelige regler herom, jf. dødsboskiftelovens § 89, stk. 1, nr. 1, jf. § 101, stk. 1.

Som anført i pkt. 12.3. foreslår Justitsministeriet, at vidnetestamentet opretholdes som testamentsform, og at der som konsekvens heraf ikke indføres regler om adgang til at oprette midlertidigt testamente for en advokat. Det foreslås på den baggrund, at bevisreglen for vidnetestamenter i den gældende arvelovs § 57 videreføres.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets forslag til udformning af bestemmelsen om ugyldighed på grund af testators manglende evne til at handle fornøftmæssigt, således at beskrivelsen af de tilstande, der kan medføre, at testator er ude af stand til at handle fornøftmæssigt, kommer til at svare til værgemålslovens § 46.

Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig udvalgets forslag om lovfæstelse af grundsætningen om ugyldighed på grund af bristende forudsætninger, og lovforslaget er derfor også på dette punkt udformet i overensstemmelse med udvalgets lovudkast, herunder således at bestemmelserne om ugyldighed på grund af urigtige og bristende forudsætninger samles i én bestemmelse. Der er ikke med den foreslåede lovfæstelse af grundsætningen om bristende forudsætninger tale om nogen udvidelse af anvendelsesområdet herfor.

Der henvises til lovforslagets §§ 69-79 og bemærkningerne til disse bestemmelser.